

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla ügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen, tisztességtelen szerződési feltételek érvénytelensége iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. december 1. napján meghozott 31.P.23.369/2010/3. számú ítélete ellen, az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá leletezés terhével 8 nap alatt rójon le további 3.000 (háromezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 250.000 Ft tőke, és ennek 2009. szeptember 1 napjától a kifizetés napjáig járó Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 237. §-ára hivatkozással. Álláspontja szerint az alperessel 2009. július 30. napján az 1997. évi LXXX. tv. (Tbj) 34. §-a alapján egészségügyi szolgáltatás biztosítására kötött megállapodásának 8. pontja - miszerint a felperes a megállapodás megkötésével egyidejűleg 6 hónapra esedékes járuléknak megfelelő összeget a türelmi idő megváltásaként megfizet, így egészségügyi szolgáltatásra a kedvezményezett a megállapodás megkötését követő hónap első napjától jogosulttá válik - tisztességtelen, mivel egyoldalú előnyöket biztosított az alperes számára: a felperes 7 havi befizetése ellenére csupán egy havi szolgáltatást kapott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a támadott szerződés rendelkezése nem tekinthető általános szerződési feltételnek, mivel a felperes

önként dönthetett arról, hogy megfizeti-e a 6 hónapnak megfelelő megváltási díjat, és ez esetben a szerződés megkötését követő hónap első napjától teljes ellátásra jogosulttá válik, vagy ennek hiányában kizárólag a havi fizetési kötelezettség teljesítése mellett az első hat hónapban csak sürgősségi ellátásra lesz jogosult. Hangsúlyozta, hogy mivel a felperes egy kockázatközösség tagja kívánt lenni, ezért nem állítható egymással szemben a befizetett társadalombiztosítási járulék és a kapott ellátások, szolgáltatások egyensúlya. Hivatkozott arra, hogy a perbeli megállapodás a Tbj. 35. § (2) bekezdése alapján megszűnt, mivel a felperes a szerződés 6.1 pontjában foglalt kötelezettségének nem tett eleget, az őt terhelő folyamatos havi díjat nem fizette meg az alperes részére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 Ft perköltséget. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a támadott szerződési feltétel általános szerződési feltételnek minősül. A felperes kizárólag az alperes által alkalmazandó kétféle általános szerződési feltétel közül választhatott, azonban ettől az alperes által előre meghatározott feltétel nem vált a Ptk. 205/A. § (2) bekezdése értelmében megtárgyalttá, mivel a feltétel szövegének kialakításában a felperesnek nem volt tárgyalási lehetősége, azt az alperes előre meghatározta. Rámutatott az ítélet, hogy a Tbj. 35. §-a értelmében az alperes is kötött volt abban, hogy milyen szerződési feltételt határoz meg a mindkét félre kötelezően alkalmazandó Tbj. alapján. Az ítélet szerint a támadott szerződési feltétel tisztességtelensége a Ptk. 209. § (6) bekezdése alapján nem állapítható meg, ugyanis az a Tbj. 35. § (5) bekezdésével egyezik, illetve annak megfelel. Alaptalannak találta a bíróság a felperesnek a szerződéses feltétel érthetelenségével kapcsolatos Ptk. 209. § (4) bekezdésére hivatkozását is. Kiemelte, hogy a megállapodás 8. pontja egyértelműbben utal a fizetendő összeg megváltás jellegére, mint a törvény szövege, így annak érthetősége kapcsán kétely nem merülhet fel. Utalt arra, hogy az érvénytelenségi oknak a szerződés megkötésekor kell fennállnia. Jelen per eldöntése szempontjából pedig nincs jelentősége annak, hogy a felek viszonylatában hogyan alakult a szerződés megkötése után a szolgáltatás és ellenszolgáltatás aránya. A felperes az alperes téves tájékoztatását nem bizonyította, bizonyítottság esetén kártérítési igényt terjeszthetett volna elő, vagy megtámadhatta volna a szerződést.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Megismételte az elsőfokú bíróság előtt tett nyilatkozatát, miszerint a megállapodás 8. pontja félreérthető, és az nem került sem megtárgyalásra, sem a felek általi értelmezésre, meghatározásában a felperes nem vehetett részt, így az tisztességtelen is. Amennyiben az alperes úgy értelmezte a hivatkozott szerződési feltételt, hogy a felperes dupla összeget tartozik fizetni a teljes egészségügyi ellátásáért, akkor azt egyértelműen a szerződésbe kellett volna foglalnia a blankettaszerződés egyszerű kinyomtatása helyett. Ha pedig úgy gondolta az alperes, hogy 250.000 Ft befizetése mellett egyhavi teljes ellátás jár a befizetőnek, erről tájékoztatnia kellett volna a szerződést kötő másik felet, mivel akkor lett volna

abban a helyzetben, hogy eldönthesse: milyen feltételekkel vállalja a megállapodás megkötését. Amennyiben pedig a díj „visszamenőleg történő” megfizetéséről van szó, akkor ez a megállapodás a Tbj 35. § (3) bekezdésébe ütközik, tehát a szerződést megelőző időszak nem lehet a megállapodás tárgya. Megítélése szerint a türelmi idő megváltása azt jelenti, hogy a csökkentett ellátás hat hónapját, a türelmi időt lehet megváltani, annak várható lejártát követő időponttól visszamenőlegesen. Megjegyezte, hogy korábban több mint egy évtizedig volt tagja a kockázatközösségnek. Kiemelte, hogy az alperes nem vitatta az eljárás során, hogy a nevében eljáró ügyintéző a felperesi értelmezéssel egyező tájékoztatást adott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból megalapozott jogi következtetéssel helytálló érdemi döntést hozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján - utalással a Pp. 254. § (3) bekezdésére - helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán kiemeli, hogy abból a körülményből, miszerint a kifogásolt szerződéses feltétel nem volt egyedileg megtárgyalva, nem annak érvénytelenséget kiváltó tisztességtelensége következik. Ehhez az is elengedhetetlen, hogy a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítsa meg [Ptk. 209. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az említett körülmény miatt a szerződés e rendelkezése is általános szerződési feltételnek minősül [Ptk. 205/A. § (1) bekezdés], és ezáltal alkalmazhatók a szerződési feltételek tisztességtelenségére vonatkozó törvényi rendelkezések.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes másodfokú perköltségét. A felperes fellebbezésén az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti illeték mértékénél 3.000 Ft-tal kevesebbet rótt le fellebbezésén, ezért a másodfokú bíróság a hiányzó illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2011. május 12.

Dr. Németh László s. k. a tanács elnöke Dr. Molnár Ágnes s. k. előadó bíró Dr. Merőtey Anikó s. k. bíró